

● ÚVODNÍK

ZÁKLAD NAŠÍ VÍRY

Předal jsem vám především, co jsem také sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem, byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem, zjevil se Kéfovi a potom Dvanácti. Dále se zjevil více než pěti stům bratrů najednou; většina z nich doposud žije, někteří však zemřeli. Potom se zjevil Jakubovi a potom všem apoštolům. Naposledy ze všech, jako nedochůdčeti, zjevil se také mně.

Bible je docela tlustá kniha plná důležitých informací. Výklady Bible a vůbec systematická teologie obsahuje spoustu hodně tlustých knih. V křesťanství je hodně důležitých věcí. Ale je jediná událost, která je základem naší víry. Tímto základem víry je skutečnost vzkříšení Pána Ježíše Krista. S touto historickou skutečností stojí a padá naše víra. Teologie, filosofie, morálka, způsob bohoslužby a uctívání, forma církve; to všechno jsou důležité věci a není možné je brát na lehkou váhu, ale základem víry je vzkříšení Pána Ježíše Krista.

Nikoli různé teologické názory a formy zbožnosti, ale víra ve vzkříšení Pána Ježíše Krista, činí rozdíl mezi věřícími a nevěřícími. Nikoli různé teologické názory a formy zbožnosti, ale víra ve vzkříšení Pána Ježíše Krista jako Pána našich životů činí rozdíl mezi věřícími a nevěřícími.

Korint byl mladý sbor, který se potýkal s různými otázkami. Pavel se jim snažil pomoci a odpovídal na důležité i méně důležité otázky života a praxe víry. Na závěr svého dopisu se vrací k tomu nejdůležitějšímu a oznamuje evangelium, jak je zachyceno v úvodu článku. Mnoho zkušených křesťanů si může říci, že nepotřebují opět slyšet fakta evangelia. Přece je znají, nepotřebují znovu evangelizovat. A to je pravda. Nepotřebujeme znovu evangelizovat, pokud Kristu patříme. Ale stále znovu potřebujeme evangelium. Známe všechna fakta a mnohokrát jsme je slyšeli. Jenže nakolik jsou pro nás živá? Jsme ještě stále nadšeni z toho, co se stalo a co pro nás Pán Ježíš vykonal? Pojďme se nad tím zamyslet.

On zemřel za naše hříchy. Byl můj život skutečně takový, že jsem zasluhoval smrt? Nebo Ježíš jen tak vylepšil náš jinak docela dobrý život? Jsme přece takoví docela dobří hodní lidé. Určitě existují nějaké faktory velké darebáky, ale o těch čteme tak maximálně v novinách nebo na internetu. Ne, můj i tvůj život byl skutečně tak strašný, že se to nedalo

vyřešit jinak než smrtí Božího Syna. A Ježíšovu oběť potřebují i ti „hodní“ lidé kolem nás. Naši příbuzní, známí, spolupracovníci, spolužáci, sousedé. Oni potřebují oběť Pána Ježíše. Potřebují také někoho jako byl Pavel.

Někoho, kdo jim bude tuto Boží nabídku zvěstovat. Budeme to my?

Byl pohřben. Pohřeb je konec, loučíme se. To se stalo na kříži. Pán Ježíš si to s námi vyměnil. Starý člověk s ním byl ukřižován, ve křtu byl pohřben. To je výborná zpráva. Ta část mého já, co chtěla hřešit, ubližovat druhým apod., je už mrtvá

a pohřbená. Už nemám výmluvy, už nemusím hřešit. Současně je to naděje, protože už nemusím zůstat v žádných svázanostech a nesvobodách. Staré věci pominuly, hle, je tu nové.

Byl vzkříšen. On byl skutečně mrtvý a je skutečně živý. Kdyby nevstal z mrtvých, tak je celé křesťanství podvod. Neexistuje křesťanství bez vzkříšení, křesťanství bez zázraků. Pokud máme naději jen pro tento život, jsme nejubožejší lidé. Tím, že jsem uvěřil, se zlepšil i můj pozemský život, ale v něčem se věci i zkomplikovaly. Zásadní změnou po mém uvěření je to, že mám naději, že jako Bůh vzkřísil Pána Ježíše z mrtvých, stejně tak vzkřísí mne. Smrt již není tou konečnou hrozbou a pohřby nemusí být plně beznaděje. Víme, že tento svět a tento život nejsou tou poslední skutečností, kterou zažíváme.

Jsme lidé naděje, protože nejsme zakotvení v tomto životě, ale ve věčnosti. Kolem nás je ale spousta lidí, kteří naději nemají. Možná je nevidíme, protože jsme oslepeni spoustou svých také důležitých starostí. Pojďme se ale na život podívat z Boží perspektivy. Kéž je pro nás evangelium stále živější a živěji a horlivěji ho předáváme dál.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Co je to svoboda? Tahle otázka zaměstnává mnoho lidí po celém světě. Mluví se o svobodě tisku, pohybu, svobodě soukromí, náboženské svobodě. „Mám na ni právo!“,

zní z mnoha stran, i protichůdných. Někdo si ji plete s právem „dělat si, co chci“, jiní ji podmiňují zodpovědností. Každý ji vidí po svém včetně křesťanů, muslimů i ateistů. I já jsem ji hledala. A našla! V osvobození od hříchu díky Ježíšově lásce, když za mě umřel na kříži. Obětoval život, abych byla svobodná. Jistě jsem i pro jiné „svobody“, ale vysvobození z moci temnoty je to nejdůležitější!

Nanda

www.kspraha.cz

Moje letošní novoroční předsevzetí je udělat věci, které měly být udělány loni.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Návštěva Davida a Karen Davisových	3
Umělci – křesťané	4
Nejde to bez pokání?	6
Prorocství	6

Dobrý nebo statečný?

Mnoho mužů v církvi, ale často i muži ve světě, usilují o to být dobrými muži. Zvládnout různé nástrahy a výzvy života. Udržet pod kontrolou své touhy, obstát jako muži v práci, resp. ve škole a v různých dalších kolektivech, ve kterých se pohybují. Pro ženaté muže ještě přibývá výzva obstát, jako manželé, případně otcové. Někdy se může stát, že tlak života je nesnesitelný a že selháváme ve své snaze být dobrými muži. Možná nakonec odkládáme své sny a touhy, rezignujeme a snažíme se nějak přežít.

Co kdybychom se ale podívali za svou snahu o to být dobrým mužem a stali se muži statečnými. Muži, kteří mají pod kontrolou své mužství, zvládají svou roli ve společnosti, v zaměstnání, v církvi i v rodině, tedy ve všech oblastech vztahů.

K tomuto postoji vede desetitýdenní kurz „Statečný muž“. Kurz je zaměřen speciálně na zvládání sexuálních pokušení a fantazií. Názvy některých lekcí jsou Víze pro mužství, Aréna uzdravení, Sexuální muž, Chápaní muž, Chránit své srdce. Účastníci se zavazují k pravidelné docházce, k dodržení mlčenlivosti a k plnění domácích úkolů. Každé setkání, kterých je deset, trvá dvě a půl až tři hodiny. Jeho součástí je společné vyučování, které bude mít Lubomír Ondráček a potom sdílení v uzavřených skupinkách. Na obecnství a vzájemné sdílení je kladen větší důraz než na vyučování. Kurz je určen pro

muže od 17 let a je koncipován jako program k posílení a obnovení morální a duchovní integrity mužů, žijících ve vysoce sexualizovaném světě. Ke kurzu je zpracován manuál, který obdrží každý účastník. Účastnit se mohou muži svobodní i ženatí. Je určen jak pro věřící, tak pro ty, kteří zatím Pána Ježíše nepřijali, ale jsou ochotni se zúčastnit kurzu vedeného na základě křesťanských hodnot a zavázat se k plnění podmínek kurzu.

Tento kurz bude v našem sboru probíhat podruhé (zájemci mohou dostat kontakt na absolventy minulého kurzu a informovat se na jejich zkušenosti). Zahájen bude na přelomu března a dubna ve večerních hodinách v prostorách sborové budovy. Přesný termín a čas zahájení bude upřesněn podle možností zájemců o kurz. Na kurzu bude třeba zaplatit poplatek za skriptu a drobné občerstvení v částce 400 Kč.

Zájemci o kurz hlaste se na e-mail: Lubomír.ondracek@kaes.cz. Před zahájením kurzu dostanou zájemci podrobnější informace a vedoucí kurzu si s nimi ujasní, že „nastupují na správný autobus, ve správný čas a ze správných motivů“.

PROSÍM, NEODKLÁDEJTE SVÉ PŘIHLÁŠENÍ, ABY BYLO MOŽNÉ KURZ PŘIPRAVIT ZPŮSOBEM, KTERÝ BUDE ODPOVÍDAT JEHO VELIKOSTI.

Lubomír Ondráček

SETKÁNÍ PRO MUŽE

Bůh stvořil člověka úžasným způsobem. Stvořil ho jako muže a ženu. Na vztahu muže a ženy v manželství ukazuje vztah Krista a církve resp. vztah Krista a církve, je vzorem pro manželství. Jsme stvořeni k Božímu obrazu. Bůh nás stvořil včetně touhy a schopnosti mít vztah na rovině duchovní, duševní i tělesné včetně toho nejjintimnějšího pohlavního spojení. Sex je Boží nápad.

Po pádu člověka a příchodu hříchu satan ničí i oblast sexu. Je to něco tak zásadního, že satan hodně stojí o to, aby lidé žili promiskuitně, docházelo k cizoložství a k závislosti na pornografii. Nevěra, resp. nevládnutí svého života v oblasti sexu, je jedním z nejčastějších důvodů rozpadu manželství. Tyto věci se nevyhýbají ani křesťanům. Pavel píše do Korintu v prvním dopise 6,18: Utíkejte před smilstvem! Každé prohršení, kterého by se člověk dopustil, se netýká těla. Kdo však smilní, hřeší proti vlastnímu tělu. Každý

Bůh stvořil člověka úžasným způsobem.

Stvořil ho jako muže a ženu.

Sex je

Boží nápad.

jeho řádů. Vyznat hříchy, kde je to potřeba, a dále žít v čistotě. Z tohoto důvodu se sejde na **společném setkání mužů 17. 2. v 18:30** v hlavním sále ve sboru Na Žertvách. Budeme se společně modlit a uctívat Pána, zamyslíme se nad některými biblickými místy (např. co to znamená nehledět na ženu s žádostí), společně vyznáme to, co vidíme jako hřích a budeme proklamat svůj závazek být věrni Bohu bez ohledu na současné trendy a pokušení, kterým musíme vzdorovat. Bude také příležitost přihlásit se svým podpisem k výše zmíněnému „Prohlášení“.

Zváni jsou všichni muži od 15 let věku.

Lubomír Ondráček

Modlitební témata na únor

- **březnový výjezd vedení sboru** 6. – 8. 3. – zjevení toho, co Bůh pro sbor plánuje a rozhodnutí dle Jeho vůle
- **prosme o naplnění Duchem svatým**, abychom byli lidmi, kteří budou toužit po růstu Božího království v našem sboru (viz dopis pastora k Novému roku)
- **modleme se a žehnejme vedoucím mládeže**, speciálně členům týmu vedení mládeže (Dita Frantíková – hlavní vedoucí, Jana Bukáčková – dorost (12–15 let), Šimon Ondráček – porost (15–18 let) a Michal Klesnil – odrost (18–25 let))

Vyhodnocení minulých témat.

• Na **Základy chodí cca 15 hostů většinou již obrácených, ale jsou tam i hledající jednotlivci.**

• **Projekt Bůh existuje je k 16. 1. v polovině.** K tomuto datu máme 2 832 shlédnutí videí a lidé strávili sledováním videa 10 441 minut (174 hodin), videa mají cca 5-7 minut.

Stránku www.VicNezNabozenstvi.cz navštívilo k tomuto datu 1 282 lidí, facebook

444 lidí a o adresu na místní církev si napsalo 7 lidí.

Modlitební řetěz a půst

V loňském roce jsme měli společný sborový dvacetitýdenní půst a také týdenní předvelikonoční modlitební stráž 24/7. Bylo povzbudivé, že stráž byla naplněna ještě před jejím začátkem a reakce na půst byly také velmi dobré. Rozhodli jsme proto na výjezdu vedení sboru, že letos zopakujeme modlitební stráž 24/7 v předvelikonočním týdnu a v tomto týdnu vyhlášíme i sborový půst. Pokud se podaří zaplnit stráž ještě před jejím začátkem a byli by ještě nějakí další nezapojení modlitebníci, prodloužili bychom stráž o další den nebo dny. Neváhejte prosím proto s přihlašovaním.

Stráž začne v pátek 27. 3. v 18:00 a skončí na Velký pátek. Na stejné období vyhlášíme i společný sborový půst. Zkuste se zapojit a zkuste to na delší dobu než minule. Nebyl jsi zapojen ve stráži loni, zkus letos alespoň jednu hodinu. Postil jsi se loni jeden den? Zkus letos dva. Mám naději, že uvidíme Boží jednání.

Za staršovstvo Lubomír Ondráček

David a Karen DAVISOVÍ

David Davis je zakladatel a hlavní pastor sboru Kehilat Hacarmel (Společenství na Karmelu) na hoře Karmel, v Izraeli, kde jeho manželka Karen vede službu uctívání a chval. Davisovi jsou také zakladatelé Beit Nitzachon (Dům vítězství), rehabilitačního centra v Haifě.

Více obou těchto je v tom, aby se Židé a Arabové spojili v „jednoho nového člověka“ (Efezským 2,15).

David byl ordinován ve sboru World Challenge International Minister's Fellowship, který založil David Wilkerson, zakladatel organizace Teen Challenge, která se stala modelem pro rehabilitaci drogově závislých.

David je také autorem knihy The Road to Karmel (Cesta na Karmel), která zaznamenává jeho cestu ze světa showbyznysu na Broadwayi do Izraele. Jeho poslední kniha, Elijah Legacy (Eliášův odkaz), se zabývá Izraelem, islámem a církví v poslední době.

Karen vydala několik alb vlastních chval v hebrejštině a angličtině, které se prodávají po celém světě. Kromě vedení chval a uctívání, její služba zahrnuje také výuku na principech prorockého uctívání.

Více informací o Kehilat Hacarmel a House of Victory najdete na webových stránkách. www.carmelcongregation.org.il

Poznámka:

V jejich sboru jsou současně Židé i Arabové. To je velmi, velmi neobvyklé.

Poměrně nový film o jejich sboru a službě je zde (22 minut): <https://www.youtube.com/watch?v=GgVrvz3z2uY>

Jejich program v Praze:

1. 3. (neděle) kulturní dům Ládví
15:00 David Davis: kázání v KS Praha
 na téma: **Jeden nový člověk v Kristu!**

18:00 Karen Davisová: **Večer chval a uctívání z hory Karmel**

3. 3. 2015 (úterý)

18:30, Na Žertvách 23, Praha 8
 David a Karen Davisovi: **biblická hodina na téma Izrael, Islám a Církev a svědectví o jejich službě v Izraeli** (bude možnost klást dotazy).

Jak jsme psali už v některém z předešlých čísel Sborového dopisu, 7. ročník festivalu Dny dobrých zpráv jsme z organizačních důvodů přesunuli na jaro. Jistě už máte ve svých diářích rezervován týden **13. až 18. dubna** a stále netrpělivě vyhlížíte, s čím letošní ročník přijde. Nuže, zde je program festivalu, abyste věděli, na co se máte těšit.

pondělí The Dark trip – multimediální show M. Žáka (SK)

úterý Run a way – unplug koncert známé hardcorové skupiny

středa DS Kairos II – Hotel mezi dvěma světy

čtvrtek Cello napříč žánry – hudební show se směsí klasické, filmové i rockové hudby v podání virtuosa J. Skleničky

pátek J. Černohorský se skupinou – poprock

sobota Maranatha Gospel Choir

Je tedy na co se těšit a z čeho vybírat. A už teď můžete přemýšlet, koho pozvat na který program. Celý festival bude v prostorách divadla Mana ve Vršovicích. Další podrobnosti přineseme v příštím čísle Sborového dopisu. *Vláša Vácha*

Zveme vás na jednodenní misijní konferenci s názvem

„Misijní víkend 2015“

V roce 2015 se uskuteční sedmý ročník misijní konference s názvem „Misijní víkend“. Jde o celodenní setkání pro všechny, kdo berou vážně Velké poslání a chtějí k němu nabrat povzbuzení a inspiraci. K pořádání konference se spojily misijní organizace orientované na vysílání českých křesťanů do světové misie, NF Nehemia, OM ČR, Wycliffe ČR, YWAM ČR a NF KMS.

„Misijní víkend“ se uskuteční v sobotu **28. března 2015** v Brně (prostory Bratrské jednoty baptistů, Smetanova 20). Začátek konference je v 9:30 hod. a předpokládáný konec v 17:00 hod.

Téma letošní konference zní „Toto evan-

gelium o království bude kázáno po celém světě...“

Hlavním řečníkem na konferenci je bývalá ředitelka Wycliffe Německo Angelika Marshová. Kromě toho se účastníci mohou těšit na zajímavé semináře, společné chvály i osobní modlitby.

Celodenní vstupné na misijní konferenci činí 190 Kč včetně oběda, občerstvení a kávy. Ti, kteří přijdou pouze na odpolední program, zaplatí

100 Kč. Studenti po předložení studentského průkazu zaplatí 90 Kč a děti do 12 let mají vstup zdarma. Služba dětem od 6 do 12 let je zajištěna. Předchozí registrace není nutná.

Těšíme se na osobní setkání!

www.misijnivikend.cz

Umělci – křesťané

V minulém, lednovém SD, jsme se seznámili s tvorbou Honzy Svárovského, který pracuje se dřevem, v tomto čísle se zaměříme na Aleše Nováka, malíře a sochaře.

Představil by ses, prosím, – jsi malíř, nebo sochař?

Jsem magistr ART ☺... Nicméně baví mě snad všechny formy vyjádření, ale obecně v poslední době převážně maluju.

Co tě baví a inspiruje nejvíc?

Myslím, že ta malba, protože mám pocit, že s tím víc bojuju. Ale potřebuju to střídát.

nekonkrétní krajina / akryl na plátně, 60x45

Proč vlastně „děláš“ umění?

Mám přirozenou potřebu tvořit. A navíc mě vždycky fascinovalo to, že vlastně nejde o ten viditelný obraz (sochu, atp), ale o ten neviditelný obsah, který je v tom ukrytý.

Jak může umělecký výtvar oslovit veřejnost?

Lidé často řeknou: „Já tomu nerozumím“. Ale myslím, že není čemu nerozumět. Buď se mi to líbí, nebo nelíbí (popř. baví, nebaví). Samozřejmě je také důležitý být vnímavý a tomu se člověk může učit (třeba tak, že občas zajde na nějakou výstavu).

Co se snažíš svojí tvorbou vyjádřit ty?

Často to zjišťuji až zpětně:) V poslední době se soustředím hlavně na téma krajiny, které se snažím zpracovávat různými způsoby. Chci, aby byly niterné, osobní... a stále více mám touhu, aby to byla nejen moje osobní výpověď, ale hlavně ta Boží (což s tím prvním myslím nějak souvisí). Někdy mám pocit, že se to tam dostává tak nějak samovolně, a z toho mám velkou radost.

Liší se, podle tebe, dopad tvorby křesťana a ostatních umělců?

Těžko říct. Je pravda, že dost současného umění odráží beznaděj tohoto světa. Naproti tomu křesťanští umělci chtějí asi většinou přinášet něco pozitivního nebo přímo Božího. Problém však je, že dobrých křesťanských umělců je velmi málo a tzv. současné „křesťanské umění“ je často velmi kýčovitě, a proto působí povrchně.

Jak často vystavuješ a kde můžeme tvoje díla vidět?

Když sečtu všechny společné i samostatné výstavy, tak průměrně tak 4x do roka.

Momentálně spíš pouze na internetu, a sice buď zde (malby a sochy):

facebook.com/alesnovak.cz (a dále se proklikat na „fotky“ a pak na „alba“), nebo zde mám i jiné věci kromě malby a sochy:

www.alesnovak.blogspot.cz

Co je to vlastně umění?

Obraz Božího obrazu (?)

Aleš v akci, Izrael 2012

uhel na papíře, 2011

Jak „vidí“ Tomáš Aleš

Umění Aleše Nováka sleduji už řadu let s rostoucím zájmem. To první, co jsem zachytil, byla série hlav vystavená na Petřínách v „makromolekuli“. To bylo takové současné, Aleš jako student se za to určitě stydět nemusel. Měl jsem ale pocit, že je tam víc intelektu než výtvarna. Pak jsem zjistil, že Aleš taky kreslí (a později i maluje) krajiny. Ty v současném umění moc příbuzného nemají. Upoutaly mě jeho uhlem či tužkou smolené temné krajiny někde na okraji města, detail tůňky, stromů, žádný kontext kolem, člověk je vtažen do obrazu. Veřejný úspěch měla Alešova soutěžní série „domácí sochy“, se kterou v roce 2010 postoupil do finále 4. ročníku Ceny 333 Národní galerie pro mladé umělce. Lahev Coca-coly stojící na hraně dna, bonbony bonpari nalepené na okno jako kousek vitráže a řada jiných legráček. Rád jsem chodil i na Alešovy klauzurní výstavy, kde prezentoval sochy z osinkocementu, plátna krajin, kmínek suchého smrku, který se nevešel do místnosti, takže

kus musel z budovy UMPRUM čouhat oknem nebo happening, kdy jeho schválně nepodařený keramický relief „omylem“ ve chvíli, kdy ho prezentoval komisi, spadl a roztrhl se. Tento akt se pochopitelně filmoval a místo reliéfu byla na stěnu zavěšena obrazovka, kde ve smyčce běžela ta prezetace a rozbití. Loni na podzim jsem navštívil jeho výstavu v galerii Kostka na Smíchově-Zlíchově, kde Aleš zase přišel s něčím novým. Vystavil imaginární krajiny inspirované starými mistry, a přitom napůl abstraktní. Temná barevnost, pocity tíže, vanutí, vícevrstevnost prostoru. Taky musím připomenout Alešovu vánoční a velikonoční výzdobu v sále Na Žertvách. Pokaždé to bylo překvapivé a nenáboženské a vždycky to vedlo k přemýšlení. Aleš Novák patří mezi nejznámější české mladé umělce. Dokáže se vyjadřovat v několika kontextech a tak oslovuje různé skupiny konzumentů výtvarného umění. Mně osobně je nejbližší právě jeho návrat k výtvarnu, ke skutečné malbě, kde intelektuální souvislosti vystupují až dru-

hotně, jaksi mimochodem. V tom je ojedinělý a toho si já osobně cením nejvíc. Těším se, čím novým mě zase překvapí.

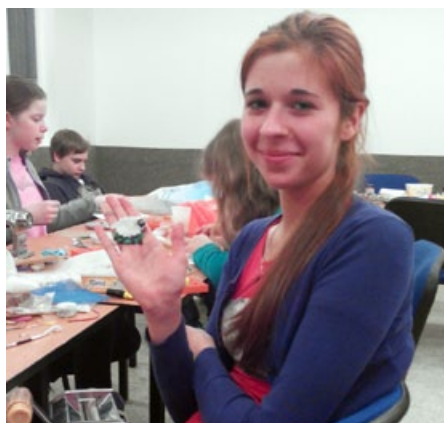
Tomáš Dittrich

● ZE ŽIVOTA REGIONŮ

Výtvarná dílna

Poslední předvánoční sobotu proběhla ve sborových prostorách na Palmovce čtvrtým rokem výtvarná dílna pro členy KS a jejich přátele. I přesto, že jsem akci moc nepropagovala, přišlo 21 lidí, z toho 7 nevěřících. Společně jsme strávili celý den vyráběním z fimo hmoty a korálků, každý si odnesl kupu krásných výrobků a dáreků na poslední chvíli. Byla jsem moc ráda, že si všichni navzájem pomáhali a radili, i když se navzájem dříve třeba neznali.

Hlavním cílem pro mě bylo, aby se všichni cítili dobře a aby nevěřící zapadli mezi věřící, povídali si spolu, přátelili se... Myslim, že to se celkem povedlo a že je to jeden z prvních kroků, aby si našli cestu na další

akce KS. Byl to požehnaný den, jsem za něj Pánu moc vděčna, vše bylo mnohem lepší, než jsem čekala.

Hanka Kozáková, region Sever

Andělé z regionu Východ

Předposlední listopadovou neděli navštívila naše bohoslužby ředitelka Mezinárodního vězeňského společenství paní Gabriela Kabátová, aby nám představila projekt Andělský strom. Tento projekt probíhá čtvrtým rokem a náš region se do něj zapojil již minulé Vánoce. Oč v něm jde? Je to vlastně jednoduché – dobrovolníci z církvi koupí vánoční dárky dětem odsouzených rodičů a pošlou je do rodin společně s osobním dopisem odsouzeného rodiče. Přínos projektu je ale větší, než by se mohlo zdát. Jak dítě, tak rodič ve vězení, tak i pečující rodina prožívají často dlouhodobou frustraci z odloučení a z finančního nedostatku. Paní ředitelka mj. zmínila, že dárek, který pošleme, bude nejspíš tím hlavním, dost možná jediným, který dítě pod stromečkem najde. Projekt pomáhá zlepšit vztah mezi dítětem a rodičem. Dítě může pocítit kromě radosti z dárku i to, že ho má jeho rodič rád a že na něj myslí, i když nejsou spolu. Přináší naději do budoucnosti. Přináší ale i něco nám, kteří můžeme pomoci. Naše rodina se připojila k 15ti dalším, a když jsem balila dárek pro malého chlapečka, kterého jsme si vybrali, říkala jsem si, že jsem snad ještě před sebou neměla dárek, který udělá radost tolika lidem najednou ☺.

Pokud byste se rádi dozvěděli o projektu více, informace najdete na <http://www.prisonfellowship.cz/projekty/program-andelsky-strom/>.

Zuzka Mourková,
region Východ

Nejde to bez pokání?

Nedávno jsem v článku Posuny ve zvěstování evangelia psal o tom, že zvěstování evangelia je dnes v něčem snadnější než dříve, protože mnohem více lidí bere vážně existenci duchovního světa. Řekl bych dokonce, že mnozí lidé jsou dnes ochotnější „přijmout Pána Ježíše“, než tomu bylo před pěti, deseti či patnácti lety. Má to ale háček, a ten háček souvisí i s naším zvěstováním evangelia. Když Ježíš (podle 4. kapitoly Janova evangelia) mluvil se Samařankou u Jakubovy studny, dostali se do bodu, kdy žena projevila vážný zájem o živou vodu, kterou jí Ježíš nabízel. V tom okamžiku Ježíš udělá cosi jako úrok stranou a ženu vyzve: „Jdi a zavolej svého muže!“ Ženu tím překvapil a zaskočil: Měla za sebou zřejmě několik nepovedených vztahů a nyní zřejmě žila s někým „na hromádce“. Proč jí Ježíš nejprve nabízel živou vodu, a pak se dotkl tohoto živého nervu jejího života? Říci obecně, že jsem hříšný člověk, není nic těžkého – dokonce to není těžké ani pro mnohé nevěřící. Naše víra – včetně našeho vyznání – může zůstat v obecné rovině. Tam nás to moc nestojí a není pravděpodobné, že by to pro nás mohlo být jakýmkoli způsobem zraňující. Nicméně má-li být Ježíš Spasitelem našeho života, musí být spasitelem té nejbolavější oblasti našeho života: Musí být Spasitelem i těch oblastí, které bychom nejraději skryli, někdy i sami před sebou. Je-li spasitelem naší největší bolesti, bude jistě spasitelem i ve všech oblastech ostatních. Když Ježíš hovořil se Samařankou, nechtěl otáčet nožem v ráně. Ani ji nechtěl ohromit tím, co všechno o ní ví. Chtěl, aby pochopila, že jeho živá voda může uzdravit i to nejbolavější místo v jejím životě. Nejsem nepřitelem velkých (masových) evangelizací. Upřímně věřím, že při nich Bůh mnohdy jedná. Nicméně i při sebelepším kázání se stává, že lidé porozumějí evangeliu pouze povrchně. Proto jsou tak důležité následné rozhovory, a proto je dobré, když na evangelizaci doprovodí neobráceného člověka dobrý přítel, který alespoň trochu zná jeho život. Ten může dotyčného upozornit, že Ježíš chce uzdravit právě to nejbolavější místo v jeho životě. Když kázal apoštol Pavel na aténské areopagu, jistě se snažil být „kulturně relevantní“. Nicméně nezamlčel jednu podstatnou věc: „Když tedy Bůh přehlédl...doby nevědomosti, nařizuje nyní lidem, aby všichni a všude činili pokání. (Skutky 17:30) Obávám se, že se o pokání mnohdy bojíme mluvit, a to jak na velkých evangelizacích, tak v osobních rozhovorech. Důsledkem je, že lidem Ježíše vyličíme jako jakousi „přidanou hodnotu“. Už nyní žijí

dobry život – Ježíš jim ho ještě zlepši. Odstaní finanční nedostatky, zlepši fungování firmy, vylepší manželství, pomůže s výchovou dětí... Slyšel jsem i četl řadu podobných svědectví. Problém nastává v okamžiku, kdy se takto „obrácený“ člověk dostane do tíživé situace, v níž by věrnost Ježíši pro něj znamenala, že by se musel něčeho vzdát. Nejen takový člověk mi pak v pastoračním rozhovoru dokazoval, že toho, či onoho se přece vzdát nemůže. Kvůli manželce, kvůli dětem, kvůli svému osobnímu rozvoji. Někdy se divil, jak jsem zpozdíly, že to nedokážu pochopit. A já jsem si s jistým vnitřním zděšením uvědomil, že Ježíše vždycky bral jen jako vylepšení života, jakousi kvalitu navíc. Nikdy neslyšel nebo mu nikdy nedošlo, že Ježíš je drahocenná perla, kvůli které někdy nezbývá než prodat všechno ostatní. Slova o hledání Božího království sice znal, ale doufal především v to, že mu „vše ostatní bude přidáno“; nikdy ovšem nepočítal s tím, že by se někdy musel kvůli Božímu království něčeho podstatného vzdát. Vzpomínám si, jak jsem kdysi dávno, ještě koncem osmdesátých let, s jedním bratrem sloužil jinému bratrovi, který byl na pokraji odpadnutí, právě proto, že by musel kvůli Ježíši udělat rozhodnutí, jímž by o něco v tomto světě přišel. Byl to nesnadný rozhovor, v němž bratr, který mi pomáhal, v určitém okamžiku onomu odpadajícímu bratrovi položil otázku: „Pověz mi, jak jsi prožil pokání?“ Mnohokrát jsem tuto otázku v pastoračních rozhovorech použil. Pokud totiž člověk pokání neprožil, pokud přijetí Ježíše Krista pro něj nebylo přechodem „od mínusu do plusu“, ale jen jakýmsi dalším přičtením k beztak již kladnému životu, jeho víra se ve zkoušce začne rychle hroutit jako příslovečný domeček z karet. Když položíte otázku „jak jsi prožil pokání?“ a váš partner v rozhovoru se na vás jen nechápavě podívá, bývá to indikace, že je zle. Pokud takové okamžiky nechceme zakoušet, musíme někdy v evangelizaci zpomalít a hovořit o tom, co je to vlastně hřích, a co to znamená, že odplata za hřích je smrt. Protože pokud Ježíš pro člověka není Spasitelem od věčného zahynutí, ale jen přidanou hodnotou, jeho „víra“ ve zkouškách neobstojí. Ano, vím, že to není jednoduché, zvláště v dnešní době, kdy jsou lidé zavaleni reklamou, jež jim nabízí, že po tom, či onom se budou cítit lépe. Naše „zboží“ se nesnadno prodává; co nám ovšem pomáhá, je, že reklamy tohoto světa se ukazují jako reklamy klamavé. Hřích je totiž realita, byť se o něm moc nemluví. Jenže pokud se nebudeme stydět o něm mluvit, pomůžeme lidem setkat se s mnohem „reálnější realitou“, kterou je Ježíš Kristus, který jediný byl bez hříchu – a který jediný nás může hříchu zbavit.

Dan Drápal

Prorocství

Zastaňte se obyčejných muslimů,
Miloš Kačírek, 9. 2. 2014, Herrnhut

Sen: Konal se nějaký summit – setkání nejvyšších představitelů evropských zemí (nejspíše v Praze). Pořadatelé se snažili, aby nikdo nevystoupil proti muslimům (snažili se o jakousi politickou „hyperkorektnost“). Někteří lidé začali z recese demonstrovat proti muslimům, ale spíše jen chtěli pozlobit pořadatele či politiky (než že by to bylo proti muslimům) a pronášeli cynické a posměšné poznámky na adresu politiků (i muslimů). Viděl jsem se mezi demonstranty.

Pak jsem jel tramvají a její řidič schválně narazil do druhé tramvaje, aby ji zastavil a zabránil cestujícím v ní (byli to převážně obyčejní muslimové) pokračovat v cestě (měl jsem dojem, že jeli na bohoslužby). Vyběhl jsem z tramvaje a snažil se utéci, protože mi došlo, že se schyluje k nějaké mele. Z nabourané tramvaje totiž někdo předtím vyhodil předním oknem řidiče (který asi nesouhlasil s bráněním muslimům jít, kam chtěli).

Běžel jsem do kopce a přede mnou se najednou vynořili jezdci na koních v černých maskáčích. Vypadali jako policisté, ale nebyli to policisté. Ptali se mne, zda jsem muslim. Odpověděl jsem, že nikoli a oni se vydali k lidem, kteří odcházeli z nabouraných tramvají.

Vyběhl jsem dále do kopce na nějakou vyhlídku, odkud bylo vidět, jak to vypadá dole u tramvají. Tam jezdci doráželi na muslimy. Měli na sobě najednou kapuce jako Ku-klux-klan (ale černé) a vypadal trochu jako křižáci. V ruce měli dlouhé dřevěné meče, kterými se chystali tlouct a ponižovat bezbranné obyčejné muslimy.

Zde sen skončil. Měl jsem pouze silný dojem, že takto to nemá končit!

Výklad: Bůh nás varuje, že když nepojmenujeme zlo (islám a duchovní moc, co je za tím) a budeme se chovat tzv. „politicky korektně“, tj. zavírat oči před nástupem islamizace v Evropě, vezmou to do svých rukou občané sami. Jedni si budou z politické korektnosti dělat cynickou srandu, která povede k ještě větší neúctě a nedůvěře k politickým autoritám. Druzí vezmou spravedlnost do svých rukou a začnou dělat pořádek. Tím ale budou nespravedlivě postihovat obyčejné muslimy stejně, jako fanatičtí muslimové postihují obyčejné křesťany (židy a jinověrce) ve svých zemích. Mám dojem, že v tom byl Boží apel na to, aby křesťané povstali a 1) pojmenovali zlo zlem a 2) zastali se nespravedlivě pronásledovaných, i kdyby to byli „jinověrci“ (muslimové).

Kurzy Alfa v Mníšku pod Brdy

Když jsem vjížděla jedno říjnové odpoledne na náměstí v Mníšku pod Brdy, tak jako po každé jsem zkontrolovala, zda banner, oznamující konání Alfy, stále dobře visí. Visel a na zemi pod bannerem stál malý chlapec. Školní taška větší než on sám, hlavu zakloněnou a četl. Chtěla jsem rychle zaparkovat a chlapce vyfotografovat, ale rozešel se dřív, než jsem stačila zastavit. A tak obraz zůstal jen v mé mysli, ale zaplavil mne radostný pocit, že kdybychom letošní Alfu konali jen pro toho jednoho chlapce, který možná poprvé četl slovo Bůh, a zda existuje?, určitě to stálo za to. Ale odměn jsme dostali mnohem víc!

Jsmo moc rádi, že pořádání kurzů Alfa v Mníšku se už stalo již pravidelnou záležitostí. Po velmi úspěšném loňském, Pánem pozhnaném běhu, který předčil naše nej-

smělejší očekávání, jsme se i letos pustili nadšeně do příprav. Tentokrát nám své prostory poskytl mníšský zámček v čele s velmi milou a nám víc než vstřícně naladěnou paní kastelánkou. Využili jsme služeb zámekové restaurace, která nám zajišťovala večeře. Neplatili jsme žádný nájem, pouze příznivou cenu za večeři, zákusek a ještě pití. To celé za 90 Kč na osobu. Tak jako v loňském roce, jsme i letos Alfu organizovali spolu s místní Římskokatolickou farností. V týmu nás bylo sedm, všichni jsme se nějak účastnili Alfy loňské, dva z týmu ji absolvovali loni jako hosté. V přednáškách se střídalo sedm lidí, jedním z nich byl i Ota Kunzmann.

Kurzem prošlo 15 hostů, osm Alfu dochodilo. A ještě jedna věc nás povzbudila – asi dvě třetiny hostů pozvali lidi, kteří Alfo

prošli vloni jako hosté. Jedna paní přivedla kamarádku s manželem a nabádala je, aby chodili včas a pravidelně. Opravdu chodili až do konce. Paní nám povídala, jak jí minulý kurz pomohl mluvit o víře a duchovních věcech a otevřel nové pohledy. Její slova jsme vnímali jako Boží pohlázení. Myslíme, že bylo dobře zaseto i letos a dál se modlíme, aby Bůh ve všech dával vzrůst.

Dovolte nám, abychom i touto cestou poděkovali všem, kdo jste nás nesli na modlitbách, i vám, kteří jste přispěli finančně. Děkujeme! Vězte, že ač přespolní, je milé vědět, že jsme součástí většího celku. Vzhledem k tomu, že i letos zbyl zázračně větší obnos peněz, je to pro nás Boží znamení v započatém díle pokračovat. A tak se již těšíme na podzim 2015. Bohu díky!

Jitka Izáková, Růžena Klimentová, Jana Bosáková, Jiří Ptáček, Alex Dubina, Marie Skalická, Olga Strnadová

Radostné rozloučení

Spěchám. Nohy mě bolí od rychlé chůze v botách na vyšším podpatku. Obvykle chodím buď v pohorkách, nebo pomalu. Teď ale musím kombinovat ne příliš dovednou snahu vypadat elegantně s téměř sportovním výkonem co nejrychlejší chůze. Jdu totiž asi pozdě. Ano. Teď je to jisté. Když vcházím do kostela, je patrné, že už začali.

Pomalou a tiše se plížím dovnitř a posazuji se na volnou židli bokem od hlavní lodi. Nacházím papír s programem, písněmi a stručným životopisem muže, kvůli němuž se tu sešlo množství lidí zaplňující všechny řady kostelních lavic. A ještě někteří stojí. Jeho rozesmátá fotografie zdobí úvodní stranu dvojlistu, který držím, spolu s veršem z Izajáše:

Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě svým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh. Neboj se, já budu s tebou.

Před několika dny mi sdělila do telefonu maminka manžela její dcery smutnou zprávu o „dědečkovi Krivohlavém“, jejím tatínkovi. Takhle jsou spolu zvyklí mluvit. Oslovují se „maminko“, „tatínku“ a je v tom něžná úcta, které se v té naší domácí tlupě živil tak docela nedostává a ze které mám tak trochu trému.

Strávila s ním poslední, vánoční dny.

„Volám vám to, že jste naši milí příbuzní, ale nejste nijak povinováni přijít.“

„Přijdu moc ráda,“ odpověděla jsem jí. A teď jsem ráda, že jsem to udělala.

To, co tady prožívám, se nijak neshoduje s tím, co jsem už viděla, slyšela, zažila na jiných pohřbech. Neznala jsem pana Krivohla-

vého osobně. Jen zdálky. Vidím na lidech, kteří sem přišli, smutek nad ztrátou někoho, koho měli především rádi. „Já vím, že šel domů, ale to, že už tu nebude, to je prostě hrozný smutný,“ slyším někoho říkat. Ten smutek však vůbec není převládající. Hlavní je tu taková slavnostní radost. Poslouchám úryvky životního příběhu člověka, kterého nezlomily těžké okolnosti a říkám si, proč někdy tak vyvádím.

„Ty líp než já víš, co vede k Tobě blíž,“ zpívá se v jedné z písní. Poslouchám, zpívám a čerpám překvapivě silné povzbuzení z rozloučení s člověkem, který byl vděčný za dary, jimiž byl obdarován, hojně je rozmnožil a podaroval mnohé. Odcházím domů s pokojem tak hlubokým, jak už dlouho ne. A s pocitem, že teď už mě nic nerozhází. Příští dny ukáží, že v tom jsem se poněkud pletla. Vděčnost a jistota, že Bůh mě vede a ví, co dělá, však zůstává zakořeněna o kus hlouběji, než předtím.

Katka Hu

Foto: Jan Bartoš

s ostatními studenty zatčen gestapem a vězněn v Terezíně. Od podzimu 1942 až do konce války nuceně pracoval na dole Prago v Kladně Dubí. Po osvobození maturoval a nastoupil na Filosofickou fakultu Karlovy

Jaro Krivohlavý se narodil 19. 3. 1925 v Třebenicích nedaleko Litoměřic. Studoval na reálném gymnáziu v Litoměřicích, po zabrání Sudet v Roudnici nad Labem. V červnu 1942, v sedmácti letech, byl

univerzity v Praze (obor angličtina, filosofie a psychologie). V roce 1949 dokončil studium učitelství pro gymnázia (ale nikdy nesměl učit). V roce 1950 mu byl udělen doktorát z filosofie. V roce 1966 se stal kandidátem věd, v roce 1976 se habilitoval na Filozofické fakultě UK, jmenován docentem, v roce 1996 byl jmenován profesorem psychologie. V letech 1995-2005 vedl sekci psychologie zdraví a kvality života Českomoravské psychologické společnosti, v roce 2001 byl jmenován jejím čestným členem

Od roku 1950 pracoval jako průmyslový psycholog ve Výzkumném ústavu bezpečnosti v Praze. V roce 1967 byl na hodinu propuštěn, poté nastoupil do Institutu pro další vzdělávání lékařů v Praze. Přednášel na několika univerzitách – 1968 na Filozofické fakultě na Univerzitě Karlově v Praze (1969 zákaz), 1977/78 na univerzitě v Lipsku, 1991-1994 na univerzitě v Innsbrucku, 2002-2009 na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy a v roce 2007 na univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem.

Celý život byl výrazným křesťanem, členem Českobratrské církve evangelické. Byl ordinovaným presbyterem a laickým kazatelem. Za normalizace (od 1971 do 1985) byl opakovaně zvolen do vedení církve, Synodní rady. Od roku 1994 byl členem American Association of Christian Counselors a od 2001 členem správní rady nadace ADRA.

Od roku 1951 (63 let) byl ženatý s Martou rozenou Novotnou, původem z Bohumilic na Jižní Moravě. Byl otcem Jaromíra (1953), Marty (1956) a Pavla (1968). Měl 8 vnoučat a 10 pravnoučat. V roce 2003 byl jmenován Čestným občanem města Třebenice.

Zemřel 27. 12. 2014 ve věku nedožitých 90 let.

Laisi Finwen: Elfí rodina

Laisi Finwen je matka čtyř dospělých dcer, překladatelka (1. a 2. vydání Letopisů Narnie vyšlo v jejím překladu) a autorka knih z okruhu fantasy. Vystudovala religionistiku na Masarykově universitě v Brně a napsala studii o stopách víry v jediného boha v mimokřesťanských náboženstvích a kulturách.

Elfí rodina je útlá knížka o 70 stranách. Název je trochu zavádějící – knížka pojednává o rodině lidské. Sám jsem vydal přesně o rok dříve knihu Vztahy, sex, rodina, která má 270 stran, ale asi na nich neřekám tolik důležitých věcí, kolik Laisi Finwen vměstnala do své útlé knížky. Pro Návrat domů jsem přeložil mnoho knih o výchově dětí, manželských problémech aj., a Laisi Finwen mnohé z nich zná. Přesto je její knížka pozoruhodně originální.

Úvodní kapitola vysvětluje, proč „elfí rodina“. Ocituji z ní jen dvě věty: „Průměrný elf je mnohem méně vyladen sám na sebe a mnohem ochotnější i schopnější se vcítit do druhého. Bude mu doopravdy naslouchat, kde člověk už dávno přemýšlí, co by odpověděl.“ (Ano, uhodli jste, autorka radí, abychem si z elfů vzali příklad.)

Druhá kapitola má název „Nikdy nikomu nepomáhej“. Neprozradím vám, jak to autorka myslí. Jen abych vás neodradil, ocituji třetí a čtvrtou větu této kapitoly: „Dělat druhým radost, ano. Dát jim ze sebe to nejlepší, ano.“

Třetí kapitola je věnována našemu vztahu ke starým lidem. Než se Laisi Finwen vdala, pracovala několik let jako pečovatelská a poznala stáří z mnoha aspektů. Z této kapitoly uvedu nejdelší citát: „[Stárnoucí člověk si] možná bolestně uvědomuje, na co všechno si teď nemůže vzpomenout. Ale ta duše, která je v dlouhodobých vzpomínkách, mu zůstala. Přestal být tím, kým byl? Přestali jsme jím být my? Tím někdejší dítětem, studentem, člověkem, prožívajícím první lásky a hledání smyslu? Ne. Je to všechno tam, jen se to přerodilo.“

... Teď se ohlíží zpět na všechny [fáze svého života] dohromady a vyhodnocuje. Krátkodobé vzpomínky už v ní nezůstávají, protože už nemají takový význam. Je tu vedle nás zralá a úplná duše, nakratičko, než překročí další práh.“

Následující kapitola je o umírání. Z ní ocituji jen jednu větu: „I kdybychom vůbec nevěděli, jak s [umírajícím] jednat, jestli něco říct a co, sama přítomnost je důležitá.“

Pak přichází kapitola o dětství. Autorka nás nabádá, abychem dětem dali především čas a rovnováhu (co tím míní, je vysvětleno v následující kapitole). Ví, kolik rodičů je ve výchově nejistých, a radí: „A tak se netrapte příliš a uvolněte se. Spousta rodičů před vámi už udělala chyby, a jejich děti vyrostly v lidi, kteří obohacovali ostatní. Spousta rodičů před vámi už si vedla velmi

dobře, a jejich děti si přesto musely projít nějakými problémy.“

Následující kapitola o čase asi mnohé pohorší: „A jedna poněkud kacířská rada k získání času: Neposílejte dítě na žádné kroužky. ... Každá hodina, kterou dítě stráví s vámi, zejména v klidu a pohodě, je investicí zlaté cihly do jeho duševního zdraví a schopnosti v životě obstát.“ Při četbě této kapitoly jsem si vzpomněl na rady výchovného poradce Kevina Lemana. Ten sice neradil, aby dítě nechodilo na „žádné kroužky“, ale píše, že zpravidla první věcí, kterou chce po rodičích, vyhledávajících jeho pomoc, je, aby zredukovali počet kroužků svých dětí alespoň na polovinu. (Čtyři krásné dcery Laisi Finwen znám, a mohu vás ujistit, že jsou hodně tvůrčí a vynalézavé a že je absence kroužků negativně nepoznamenala.) Výchově dětí je věnováno ještě několik kapitol, po nichž následuje kapitola, věnovaná krizi středního věku. Obsahuje i rady dospívajícím dětem, jak mají přistupovat ke svým rodičům, kteří takovou krizi procházejí.

Další kapitoly jsou věnovány manželství. Autorka mluví jednoznačně o jeho důležitosti: „Chybí-li jeden z partnerů, bude

chybět i něco v životě [dětí], dlouho a velmi podstatně.“ A o smyslu sňatku jako takového: „Jakékoli obřady bez nezrušitelného slibu vyprazdňují podstatu věci.“

Mnohé možná překvapí kapitola „Pravá láska“. Opět jeden citát: „Láska se nemůže omezit jen na emoce. Emoce člověka zrazují

a někdy s ním hrají krutou hru. Láska se týká celého člověka, nejen jeho emoční složky; a pokud emoční složka momentálně selhává, je legitimní a vůbec ne neupřímné, když rozumová a volní převezme kontrolu.“

Poslední dvě kapitoly nesou název „Volba partnera“ a „Věrnost nebo oboustranné štěstí?“ I ty obsahují mnoho cenných rad.

Dá se této originální knížce něco vytknout? Je mi líto, že stránky nejsou číslovány (musel jsem si čísla stránek doplnit tužkou) a že kniha nemá obsah. Jsou to vnější věci, které se netýkají podstaty. Té nemám co vytknout.

Knihu vydalo nakladatelství Nová Forma v Týně nad Vltavou. V knihkupectvích ji bohužel nenajdete. Bude možno ji objednat po Novém roce pouze v internetovém knihkupectví www.kniznieshop.cz a bude stát 109 Kč. Nenechte se odradit!

Dan Drápal

Zlodějka knih

Příběh se odehrává v Německu převážně v době nástupu Hitlera k moci a za druhé světové války. Ústřední postava Liesel (Sophie Nélisse) se dostane do pěstounské péče, ale vůbec si nerozumí s novou matkou (Emily Watson). Její hrubé chování vůči čerstvému přírůstku do rodiny kontrastuje s přátelským a posléze i milujícím otcem Hansem (Geoffrey Rush).

Hans se záhy pustí s Liesel do doučování, neboť ta na rozdíl od svých vrstevníků stále neumí číst a psát. Její čerstvě nabytá vášeň ke knihám je tak velká, že přes přísný zákaz pokračuje v návštěvách knihovny i když pro knihy musí tajně okem.

Ve vztahu Liesel s novou matkou nastane zlom k lepšímu v momentě, když jednou v noci zabuší na jejich dveře vyhladovělý a zesláblý Max, syn otcova dávného nejlepšího přítele. Max je na útěku před gestapem a celé rodině hrozí v případě jeho dopadení velké nebezpečí. Rodinu nastalá hrozba stmelí dohromady a Max u nich zůstane ukrytý celé následující dva roky.

Zlodějka knih je především příběh Liesel. Citlivý vypravěč, provázející celým filmem, nerozptyluje diváka rozebíráním jiných osudů, než hlavní postavy. To je dobré pro plynulost děje, je to ale i zároveň menší slabinou. Neblaze proslulá Křišťálová noc je načrtnuta jen kratičkým záběrem a dvěma slovy, bez dalšího, byť i malého vysvětlení.

Veřejné pálení neněmeckých knih, je zachyceno jen z pohledu dospívající dívky, tolik prahnoucí po nějaké vlastní knize. Kontext doby je načrtnut velmi nepatrně.

V těchto momentech jsem se cítil trochu ošizený, ale více než dvouhodinová stopáž má i tak mnoho co nabídnout. Hluchá místa zcela schází.

Nejde jen o další z řady filmů typu – očima dítěte. Je i o momentech, kdy se kříží „oficiální“ povinnost se svědomím. Nosnou dějovou linkou Zlodějky knih je ale především čím dál silnější vztah zprvu negramotné Liesel k psanému slovu. Její cesta, vedoucí od poznání prvního písmene abecedy až po vlastní úspěšnou kariéru spisovatelky, jistě zaujme i vás.

Pro Sophii Nélisse je to první hlavní role. Nabídku na ní dostala v době, kdy se začala jako špičková gymnastka naplno věnovat přípravě na olympiádu v Riu de Janeiro. Roli přijala jen díky zranění, které ji vyřadilo z tréninku.

Celých 131 minut vás bude doprovázet hudba Johna Williamse, nominovaná na Oskara za nejlepší hudbu.

Na ČSFD má snímek natočený v roce 2013 resisér, Brianem Percivalem skvělých 78 %. Přesto se většina komentujících shoduje v názoru, že stejnojmenná knižní předloha Markuse Zusaka je ještě lepší.

Pavel Rosecký

TŘI MĚSÍCE V AFRICE

O své zážitky
z misijní školy
Heidi Baker
se s vámi rozdělí

Klára Božovská

úterý 3. února, od 18:30
v Malém sále, Na Žertvách 23

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

DOPIŠ OD TÁTY

Adaptace bestselleru Chatrť od P. Younga

Jak změni tragická událost život rodiny? A co teprve setkání s Bohem ...

pátek 6. února od 19:30

divadlo Mana (Moskevská 34,
Praha 10 - Vršovice)

vstupné 200 Kč

více info a rezervace vstupenek na
www.kairos2.cz nebo www.centrummana.cz

Divadelní společnost Kairos II
vás zve na představení

Eric – Emmanuel Schmitt

HOTEL mezi dvěma světy

Místo mezi bytím a nebytím, kde jsme si
všichni rovni. Brilantní příběh o životě,
smrti a lásce.

pondělí 9. února od 19:30

Divadlo Bez hranic (Křesomyslova 14, Praha 4 - Nusle,
u nám. Bří Synků)

vstupné 220 Kč (zlevněné 120)

více info a rezervace vstupenek na www.kairos2.cz

David & Karen DAVIS

1. 3. kulturní dům Ládví

15:00 **Jeden nový člověk v Kristu!**

18:00 **Večer chval a uctívání z hory Karmel**

3. 3. biblická hodina, Na Žertvách 23

18:30 **Izrael, Islám a Církev**

video o sboru a službě

<https://www.youtube.com/watch?v=GgVrvz3z2uY>

Křesťanský sport kemp Horní Blatná

26. 7. – 1. 8. 2015 Chata pod Vlčí jámou Horní Blatná / www.krusnehoryubytovani.cz

Doprava individuální. Maximální počet 30 dětí. **pro děti od 9 do 13 let.**

Fotbal a doplňkové sporty s Pepčou a Honzou Machulkovými, Petrem Michálkem, plus různí hosté. V ceně ubytování strava pět-krát denně, pitný režim, vstupy do tělocvičen, sportovišť a bazénu, odměny, propagační materiál a pojištění.

Cena je 2 300 Kč při zaplacení do konce února, po té 2 500 Kč.

Při zájmu kontaktujte: Josefa Machulku, tel.: 777 864 422, e-mail: machulkajosef@seznam.cz

AGLOW
INTERNATIONAL

13. 2. 2015

mluvčí Jitka Krchňáková, od 18.00

Soukenická 15, Praha 1, v přízemí v „Kavárně“.

BRNO MISIJNÍ VÍKEND

28/3
2015

**TOTO EVANGELIUM O KRÁLOVSTVÍ
BUDE KÁZÁNO PO CELÉM SVĚTĚ ... MAT 24:14**

HLAVNÍ ŘEČNÍK: ANGELIKA MARSCH (WYCLIFFE NĚMECKO)

ODPOLEDNÍ SEMINÁŘE:
 *PTEJ SE SVĚHO MUSLIMSKÉHO PŘÍTELE
 *„TENT MAKING“ – PROFESIONÁLOVÉ BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ
 *BYL JSEM NA MISII – SVĚDECTVÍ ČESKÝCH MISIONÁŘŮ

VSTUPNÉ NA CELÝ DEN 190,- Kč
 (v ceně je zajištění oběd a občerstvení během celého dne)
ODPOLEDNÍ VSTUPNÉ 100,- Kč
 STUDENTŮ 90,- Kč / CELÝ DEN (po předložení studentského průkazu)
 DĚTI DO 12 LET ZDARMA

www.misijnivikend.cz

MODLITEBNA BJB BRNO
 SMETANOVA 20, BRNO
 ZAČÁTEK V 9:30 HOD

pod záštitou

pořádají m.o.

mediální partner

**Pojedte s ICEJ začátkem prázdnin
do Izraele pod stan! Je to #super!**

Česká pobočka ICEJ ve spolupráci s cestovní agenturou Olive Tour pořádá pobytový lábor (nojen) pro mládež v Izraeli na pláži u Genezaretského jezera

v termínu 1.-10. července 2015

za cenu 12.900 Kč + 100 USD pro mladé od 15 do 27 let*

Čeká nás koupání, sportování, výlety do okolí pěšky i autobusem. Budeme si společně vařit. Ocitneme se na místech, kde žil Ježíš a jeho učedníci a připomeneme si také moderní historii Státu Izrael.

Vyjedeme si k pramenům řeky Jordánu a skoro celý den strávíme v Jeruzalémě. Více informací o programu i o možnostech přihlášení jednotlivců a skupin podá Radek Hejret, e-mail: radek.hejret@icej.cz

*cena pro starší 27 let: 14.900 Kč + 100 USD,
cena nezahrnuje kapesné ani cestovní pojištění

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Příběh pro dva II

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

Šestá 8. 2. 18:00

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

vstup zdarma
pestrý program
- vždycky jinak

mladep Praha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

Projekty 3-3

pro 12–15 leté
únor–květen 2015

Možnost poznat službu Bohu i v zákulisí.

3 části, 3 projekty

Klubová • Akční • VIP

Teenagery budou doprovázet: Zdena a Miloš Kačírkovi,
Míša Ondráčková, Renata Padevětová, Veronika Tichá,
Michal Klesnil, Martin Šindelář, Jáchym Rykl,
Dita Frantíková, Jana Bukáčková.

www.mladep Praha.projekty33.kaes.cz
dita.frantikova@gmail.com

Pronajmu malý, vybavený pokoj na Černém mostě v prvním patře panelového domu. Je možné vařit i prát. Cena: 4 000 Kč. Telefon: 776 303 803

Kroužky na Palmovce

28. 3. 2015

Jarní tvoření

od 9 hod do 11.30 hod, Na Žertvách 23, Praha 8, přihlášky na webu.

Máte možnost udělat něco pro svého souseda či kamaráda, vyzvednete děti, ať si rodiče uleví a děti přivedte k nám! Ideální pro děti z okolí Palmovka.

Kroužky na Palmovce 2015

tvořivost • zábava • poznání

2. POLOLETÍ

TAJEMSTVÍ PALÁČŮ A KOSTELŮ

– co nevíte o památkách
pro děti od 10 do 14 let

lektor: Ing. arch. Tomáš Dittrich
čtvrtek 15:00-16:00

POVÍDÁLEK

– kroužek logopedické
prevence

pro děti od 4 do 7 let
lektor: Mgr. Petra Dostálková
středa 14:00-14:45

VÝTVARNÉ TECHNIKY

– kreativita v práci
s různými materiály

pro děti 4-6 let,
pro děti 7-11 let
lektor: Mgr. Kristýna
Leitermannová
středa 16:15-17:15

HUDEBNÍ PÁTRÁNÍ

– zážitková výuka
poslechu hudby

pro děti od 8 do 12 let
lektor: Mgr. Johana Dittrichová
úterý 14:00-14:45

PROMĚNA

– obměna šatníku, vizáž
pro dívky od 14 let

lektor: Dorotea Zůnová
pondělí 16:00-18:00
2. 3., 9. 3. a 16. 3. 2015
Na kurz Proměny se přihlašujete
do konce února.

Přihlásit se můžete do 6. února 2015!

Zaujali jsme Vás, ale nemůžete toto
pololetí pravidelně kroužek
navštěvovat? Přemýšlejte o kamarádovi,
kterému o nás řeknete.

Jakékoliv dotazy na info@krouzkynapalmovce.cz.

www.krouzkynapalmovce.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

1. 2.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví
Chvála: Hudební skupina pod vedením Jiřího Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček – Evangelium bez pokání

17. 2.

Setkání mužů: Společné setkání mužů v 18:30
v hlavním sále ve sboru Na Žertvách.

1. 3.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví
Chvála: Hudební skupina MLASK pod vedením Davida Bukáčka
Kázání: David Davis
18:00 – Večer modliteb a chval – Karen Davisová

9. 2.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

28. 3.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění
s regionem Východ.
Počet členů: 18/6/5
Přestup: Radka Novotná do regionu Střed

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14
Počet členů: 52/8/26

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 97/26/23

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 2. 2. v 18:30 knihovna na Palmovce
Počet členů: 106/16/38
Ukončení členství: Marie Brožová, Lucie Bírová

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 90/14/26
Křty: Tomáš Doleček, Eliška Dolečková
30. 11. 2014

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: 2. a 4. neděle v měsíci od 15:30
Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař,
3. neděle společně s regionem Střed
Modlitební: Pondělí, následující po sborových
bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 17/7/1
Přestup: Helena Tattermuschová z regionu Střed

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci)
od 15:00 v knihovně ve sbor. budově
Počet členů: 72/3/20
Narození: Ondřej Paulus 8. 12. 2014,
Linda Kunzmannová 3. 1. 2015

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček,
Richard Roušal, Petr Žůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum
v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 45/7/17

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: praha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
1. 3. 2015